

„Šťastný je ten, kdo má bohatý obsah životní, šťastný je ten, kdo dovede poctivým úsilím zčásti uskutečnit své ideály.“

Tomáš Garrigue Masaryk

AGATHA CHRISTIE

**SYMBOLISMUS
LIDSKÉHO TĚLA**

**ŘÍMANÉ
NA NAŠEM ÚZEMÍ**

n@ – BULLETIN

Filozofie pro život – č. 108 – 25. říjen 2018

Filozofie, kterou v Nové Akropolis navrhujeme, je způsob života dostupný všem, což znamená uplatňování učení velkých mudrců v praxi.

Kultura je uskutečňování lidských hodnot v životě, čímž se stává aktivní, využívá kvality každého člověka a rozšiřuje obzory.

Dobrovolnictví je plodem vůle vložené do služby ostatním. Neexistuje větší bohatství, než je ochota.

BRNO

www.akropolis.cz/brno

HRADEC KRÁLOVÉ

www.akropolis.cz/hradec

LIBEREC

www.akropolis.cz/liberec

OLOMOUC

www.akropolis.cz/olomouc

OSTRAVA

www.akropolis.cz/ostrava

PARDUBICE

www.akropolis.cz/pardubice

PLZEŇ

www.akropolis.cz/plzen

PRAHA

www.akropolis.cz/praha

ÚSTÍ NAD LABEM

www.akropolis.cz/usti

ZLÍN

www.akropolis.cz/zlin

PhDr. Slavica Kroča, šéfredaktorka

Redakce a grafická úprava:

Mgr. Ivana Hurytová, Martina Flaitingrová,

Mgr. Aleš Gabriel, Eva Bímová

Vydává Nová Akropolis z. s.

Varšavská 19, 120 00 Praha 2

Tel.: 222 515 152, mail: nova@akropolis.cz

Nová Akropolis se nemusí plně ztotožňovat s obsahem uveřejněných textů, odpovídají za ně výhradně jejich autoři.

© Nová Akropolis z. s.

Všechna práva vyhrazena. Tento bulletin nebo jakákoli jeho část nesmí být reprodukovány v jakékoli formě bez předchozího písemného svolení vydavatele.

www.akropolis.cz

Milí čtenáři,

blížící se listopad je pro nás každoročně důvodem k oslavám, neboť na třetí listopadový čtvrtek připadá Světový den filozofie, který vyhláší UNESCO. Jedním ze základních cílů filozofie, lásky k moudrosti, je dosažení porozumění a harmonického soužití mezi lidmi, jež se zakládá na poznání a sebezdokonalování každého jednotlivce.

Nová Akropolis jako filozofická škola na klasický způsob nabízí všem lidem bez rozdílu studium filozofie a její praktické uplatnění v každodenním životě. Rovnováha mezi studiem a aplikováním filozofických idejí umožňuje opravdové poznání sebe sama a porozumění základním zákonům života.

Studium zahajujeme Kurzem filozofie a psychologie zahrnujícím učení, jež nám zanechali velcí filozofové a významné civilizace Východu a Západu. V každé látce čerpáme z co nejpůvodnějších pramenů s cílem odhalit filozofické ideje opakující se v nejrůznějších částech světa a v nejrůznějších obdobích dějin. O jejich užitečnosti i v dnešní době svědčí nalezení jistoty v sobě samém a poznání hlubšího smyslu života. Propojení minulosti a přítomnosti nám umožňuje rozpoznat budoucí události a dává nám schopnost řídit svůj život v souladu s tím, co považujeme za správné.

Po absolvování prvního kurzu následují další studijní látky: Psychologie; Moudrost Východu; Aplikovaná filozofie; Symboly a mýty; Filozofie morálky; Rétorika; Dějiny filozofie a další. Kromě studia se každý může zapojit do kulturních a dobrovolnických programů, které obohacují nejen ty, pro něž programy chystáme, ale i ty, kteří je připravují.

Těšíme se setkání s Vámi nejen na akcích ke Světovému dni filozofie, ale i na našem Kurzu filozofie a psychologie Východu a Západu.

Eva Bímová

Ředitelka Nové Akropolis v České republice

PODOBENSTVÍ O TÍŽI ŽIVOTA

Ke starému mudrci přišel mladý muž.

Mistře, řekl zničeným hlasem, můj život je jako břemeno na mých ramenou, tlačí mě k zemi a mám pocit, že se pod jeho váhou zhroutím.

Můj synu, řekl starý muž s milým úsměvem, život je lehký jako pírko.

Mistře, se vší úctou, ale musíte se mýlit, protože svůj život cítím každý den jako těžké závaží. Řekněte, co mám dělat?

Jsme to my sami, kdo si klademe břemena na naše ramena, a pouze my sami si je můžeme sejmut, řekl starý muž a stále se usmíval.

S ÚSMĚVEM JDE VŠECHNO LÉPE...

Před svatbou

Dcera: Mami, můj kluk mne požádal o ruku. Nevím, co mám dělat, ani mne dobře nezná.

Matka: Vdej se, dcero, hned. Nečekej, až tě pozná!

Po svatbě

Manžel: Doktore, doktore, ženu bolí v krku a nemůže mluvit. Co mám dělat?

Doktor: Oslavujte, člověče, oslavujte!

SYMBOLISMUS LIDSKÉHO TĚLA

Lidské tělo je podivuhodný organismus, který můžeme pozorovat jak kvůli jeho kráse, tak pro možnosti a schopnosti, jež nám poskytuje. Jelikož si člověk vždy dobře všiml moudrosti přírody vetknuté do jejích forem, používal lidské tělo nebo jeho části jako symboly neviditelných sil a hodnot.

Tělo jako celek symbolizuje malé univerzum; je mu podobné svou dokonalou organizací tím, že každá část je samostatná, ale přesto jedná jako součást celku, aby tělo žilo. Každá buňka má své zaměření a specializaci, ale zároveň má roli v nadřazeném celku. A takto existuje velká analogie mezi buňkou a solárním systémem, mezi tkání či orgánem a sdružením slunečních soustav a galaxií, mezi galaktickým hnízdem a orgánovou soustavou... Tělo představuje mikrokosmos, příbytek malého lidského života, stejně jako universum představuje makrokosmos, příbytek velkého božského života.

Traduje se, že tělo je uspořádané podobně jako strom. Jen kořeny, které jsou zdrojem života, směřují u člověka k nebi, a ne jako u stromu do země. A tak je hlava souborem kořenů, kořenovým balem, trup a páteř jsou kmen a končetiny větve. Trup je spojením nebe – hlavy, místem odkud se čerpá inspirace, a země – končetin, kde se rodí plody. Člověk tedy tvoří svými rukama a ovoce jeho činů obsahuje semínka pro další generace. Díky tomu můžeme vidět hierarchii hodnot platnou pro člověka, která je zaměřena na to nebeské či duchovní, ale přesto je povinností člověka, aby tyto hodnoty přenesl svým jednáním do toho, co je pozemské.

Pokud se podíváme pod povrch, uvnitř těla spatříme symbol stejné logiky, tedy větší důležitost a jemnost toho, co je nahoře,

oproti tomu, co je dole. Nejvíce zabezpečeným místem v našem těle je hlava, kde kosti chrání mozek kompaktní kostěnou lebkou, na druhém místě je hrudník, kde se nachází už propustnější hrudní koš, a na posledním místě je břicho, které podepírá už jen kostěná pánev. Jako by tyto tři oblasti odpovídaly projevu tří částí duše tak, jak je popisuje Platon: hlava rozumové části hledající moudrost; hrudník srdnaté části duše hledající statečnost; a žádostivá část duše hledající střídmost by pak odpovídala břichu a pánvi.

Půjdeme-li ještě do větší hloubky, objevíme symbolické uspořádání i mezi orgánovými soustavami. Traduje se, že i ony mají mezi sebou skrytou hierarchii neboli posvátný řád, odpovídací jednotlivým potřebám naší osobnosti. Je jich celkem sedm. Nejvyšší z nich je centrální nervová soustava, další strom v nás, jenž odpovídá na požadavky naší vůle či našeho Bytí a pomáhá je uskutečňovat.

Další je dýchací soustava, o něco menší strom, jehož ustavičný dech je spojen s oceánem života, a tak odpovídá na nekonečnou lásku a moudrost obsaženou v naší Duši.

Trávicí soustava, dlouhá trubice rozpínající se od úst ke konečníku s jednou větší dutinou, kterou je žaludek, je třetí na řadě a má schopnost rozkládat potravu a integrovat ji do celku. Trávení je alchymistický proces, který je odrazem inteligence sídlící v Duši.

Čtvrtá v pořadí je oběhová soustava, která je vlastně takovým dvojitým stromem, větvicím se nahoru i dolů, s centrem v srdci. Jeho tlukot a neutuchající proud krve jsou zdrojem cirkulace veškerých živin a informací, jež potřebujeme pro přežití a trvání v čase. Distribuce informací do všech koutů těla odpovídá charakteru našeho praktického rozumu a jeho hlavní vlastnosti – schopnosti uspořádat.

Pátá je soustava žlázová, která ani jako soustava nevypadá, neboť žlázy nejsou přímo

propojené a jsou po celém těle. Jejich činnost je odrazem našich emocí a vášní, které jejich prostřednictvím bičují tělo všemožnými podněty.

Další v pořadí je soustava vylučovací, která ulevuje našemu organismu od všech jedů a nepatřičných látek. Protože dopomáhá k čistotě, je odrazem potřeby regenerace a obnovy energie v těle.

A poslední je soustava rozmnožovací, která zná tajemství tvorby nové formy, dalšího lidského těla.

Naše tělo nám poskytuje symbolický obraz tvůrčí velikosti Přírody a její moudrosti, a chtělo by se nám říci, že tělo je zázrak, dle toho, jak je to vše zařízené, uspořádané a elegantní. Ale tělo samo jím není, zázrakem je sama Příroda a její božské zákony, které drží autorství.

Martina Flaitingrová

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

... náš první československý prezident T. G. Masaryk se narodil roku 1850 v Hodoníně jako syn panského kočího? Byl zvědavý a živý dítě. Sám se učil cizí jazyky a miloval knihy. Ve čtrnácti letech začal studovat na gymnáziu v Brně, později pracoval jako učitel v rodině policejního ředitele. Tak měl přístup nejen do bohatých salonů, ale i k poznání, které formovalo jeho duchovní život. Díky této rodině byl přijat na gymnázium ve Vídni. Později zde vystudoval na univerzitě a začal svou velkou životní pouť. Pokud si tedy myslíme, že člověk z prosté rodiny je moc malý na to, aby dokázal změnit dějiny, nebo že my sami jsme na něco moc malí..., Masaryk nám dokazuje, že se mýlíme.

Byl duší filozof. Za studií na univerzitě ve Vídni se seznámil s učením Sokrata, Platona a Aristotela a, jak sám říkal, platonikem zůstal po celý svůj život. Věřil v nadčasové, věčné ideje a hledal je v tomto světě. Stejně tak v člověku hledal to, co trvá – jeho nesmrtelnou duši. Za hlavní úkol člověka považoval zdokonalovat sebe sama, stát se samostatným.

Náboženství vnímal jako potřebu lidského srdce. Příčinu krize moderního člověka viděl ve ztrátě duchovního života. Člověk, který nemá oporu v ujasněném světovém názoru, je rozpolcený, a stejně tak i celá společnost. Intelektualismus a materialismus Masaryk považoval za něco, co brání harmonickému rozvoji duše člověka.

Mravnost a lásku považoval za základ mezilidských vztahů. O jeho charakteru a lásce k pravdě svědčí jeho vystoupení proti pravosti rukopisů, za což byl nazýván zrádcem národa. Ale podle Masaryka nesmí národní hrdost spočívat na lži.

Masaryk nebyl člověkem prázdných slov. Pokud byl přesvědčen o pravdě, bránil ji navzdory tomu, že si zneprátelil mnoho vysoce postavených osob. Díky svým znalostem jazyků, svému intelektu, kontaktům, a hlavně neoblomné vůli se mu podařilo získat řadu světových představitelů pro myšlenku Československého státu. Byl ale vždy tím, kdo stojí v první linii a jedná i za cenu ohrožení vlastního života.

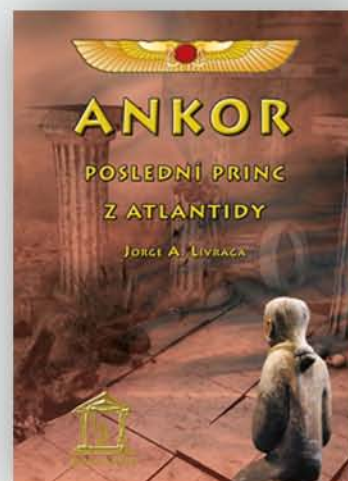
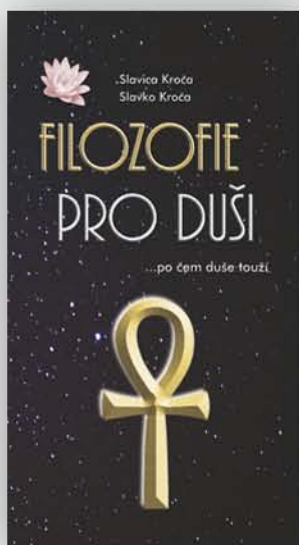
A nakonec se sen jednoho člověka stal skutečností – zrodilo se Československo. I když se to na začátku zdálo nemožné...

Člověk mnoho vydrží, všecko, má-li cíl, a když se jednou odhodlal, že za ním půjde stůj co stůj a doopravdy. Opravdovost – to je tajemství světa a života, to je svátost náboženská a mravní.

KNIHY A REPRODUKCE ARCHEOLOGICKÝCH NÁLEZŮ Z CELÉHO SVĚTA

V našich sídlech nebo na www.vecnakrasa.cz

VELKÉ ŽENY

AGATHA CHRISTIE

Jméno Agatha Christie je neodmyslitelně spjato s detektivním žánrem. A oprávněně. Slavná spisovatelka je autorkou celkem sto šesti knih, z nichž naprostá většina má detektivní zápletku. Ačkoli zemřela již před více než čtyřiceti lety, její díla jsou stále populární a celkem se jich prodalo už přes tři miliardy výtisků. V tomto ohledu Agathu Christie předčil jeden jediný spisovatel, a to slavný dramatik William Shakespeare.

Jaké osudy se však skrývají za úspěšnou spisovatelkou kariérou? Kým byla Agatha Christie ve svém soukromém životě?

Agatha Mary Clarissa Millerová se narodila 15. září 1890 do zámožné rodiny. Ve svém vlastním životopise vzpomíná na dětství jako na velice šťastné období. Dle tehdejších zvyklostí byla vzdělávána doma, v šestnácti letech však odjela do Paříže studovat hudbu. Ačkoli projevila velký talent ve zpěvu i hře na klavír, pro hudební kariéru se nerozhodla; bránila jí v tom ostýchavost, kvůli níž jí bylo nepříjemné vystupovat na koncertech.

Když se po čtyřech letech vrátila do Británie, zjistila, že její matka onemocněla. Rozhodly se strávit spolu několik měsíců ve zdravějším podnebí a vypravily se do Káhiry. Pro Agathu to bylo první setkání se starověkou civilizací. V pozdějších letech sepíše několik děl inspirovaných Egyptem a projeví velký zájem o archeologii.

Po návratu do Británie usilovala Agatha o dvě věci: najít vydavatele pro svá první díla a najít si manžela. To druhé se jí podařilo dříve. Roku 1913 se seznámila s důstojníkem Archibaldem Christiem a provdala se za něj v prosinci roku 1914. Na vydání své první knihy s titulem

Záhada na zámku Styles si musela počkat až do roku 1920. Již v tomto díle se objevuje nejznámější z jejích postav, detektiv Hercule Poirot. Kniha vznikala v průběhu první světové války, kdy Agatha pracovala jako dobrovolná zdravotní sestra, a díky tomu získala četné zkušenosti s léky i nejrůznějšími jedy, což ve svých románech mnohokrát zúročila.

Následovalo vydání několika dalších děl, ale věhlas spisovatelce přinesla až kniha *Vražda Rogera Ackroyda*, vydaná roku 1926. Úspěchy v literárním světě však s sebou nesly i potíže. Archibald Christie začal manželce vyčítat, že je příliš pohlcena svými knihami a věnuje málo času rodině. Agatha viděla za manželovou nespokojeností něco jiného. Domnívala se, že mu vadí její finanční nezávislost, kterou přinesla vzrůstající obliba jejích knih.

Napětí mezi manžely se stupňovalo. Archibald se nakonec zamiloval do jiné ženy a požádal o rozvod. Pro Agathu to byla během krátké doby druhá hluboká rána – jen o několik měsíců dříve totiž zemřela její matka. Nervově se zhroutila a na několik dní beze stopy zmizela, což vyvolalo velkou senzaci v tisku a přineslo mnoho nepříjemností Archibaldovi, který byl vyšetřován pro podezření, že svou manželku zavraždil. Celá aféra skončila, když pokojská z jednoho hotelu oznámila tisku, že slavná spisovatelka bydlí u nich, zapsaná pod falešným jménem.

O dva roky později bylo manželství definitivně rozvedeno a Agatha se rozhodla zahnat bolest z rozchodu cestováním. Vydala se na východ a navštívila vykopávky starověkého města Uru. Vedoucí archeolog byl návštěvou slavné spisovatelky natolik nadšen, že ji pozval i na další výzkumnou sezónu. Právě tehdy se setkala s Maxem Mallowanem, do kterého se hluboce zamilovala a roku 1930 se za něj provdala, ačkoli byl o čtrnáct let mladší než ona. I po druhém sňatku nadále publikovala pod jménem Agatha Christie.

V následujících letech se s manželem zúčastnila řady archeologických expedic, které inspirovaly několik jejích děl, například *Vražda v Mezopotámii* nebo *Smrt na Nilu*.

Jejich cesty přerušila druhá světová válka, během níž působil Max Mallowan jako styčný důstojník v Africe a Agatha znovu pracovala jako zdravotní sestra.

Roku 1956 obdržela za své dílo Řád britského impéria. Toto ocenění, udělované za mimořádný přínos v oblasti kultury či vědy, má pět stupňů, z nichž nejvyšší dva propůjčují nositeli právo užívat titul sir nebo dáma (dame). Tohoto práva se Agatha Christie dočkala roku 1971. Už o tři roky dříve však mohla užívat titul lady, jelikož její manžel byl za své zásluhy na poli archeologie pasován na rytíře.

Agatha Christie zemřela přirozenou smrtí 12. ledna roku 1976. V souvislosti s jejím životem by bylo možné hovořit o mnoha úspěších, například o tom, že její hra *Past na myši* se nepřetržitě hraje již od roku 1952, a je tak nejdéle uváděnou divadelní hrou vůbec. Nebo o tom, že její slavný detektiv Poirot už ožil i v knihách jiných autorů, a její dílo tak zůstává dodnes živé. Více než výčet úspěchů však o ní mohou vypovědět její vlastní slova, která současně dokládají její smysl pro humor, a tak na závěr uvádíme několik citátů Agathy Christie:

Předstírat, že víme, to stojí víc úsilí, než dozvědět se.

Ten, kdo nikdy nemiloval, jako by nikdy doopravdy nežil.

Archeolog je ideální manžel. Čím je jeho žena starší, tím je pro něj zajímavější.

Pokud strčíš hlavu do lví tlamy, nemůžeš si stěžovat, když ti ji ukousne.

Představitost je dobrý sluha, ale špatný pán. Nejjednodušší vysvětlení je vždy to nejpravděpodobnější.

Dobrá rada je vždy ignorována, ale to není důvod, proč ji nedat.

Bc. Jiřina Dvořáková

ŘÍMANÉ NA NAŠEM ÚZEMÍ

Umění žít má více podobného s uměním zápasnickým než s tanečním. Totiž v tom smyslu, že musíš stát pohotově a nekolísavě tváří v tvář úderům i nepředvídatelným.

Marcus Aurelius

Římané na našem území působili ve druhém století našeho letopočtu během markomanských válek. Římské říši tehdy vládl císař, stoický filosof Marcus Aurelius. Jeho cílem bylo odrazit vpád početných germánských kmenů, zejména Sarmatů, Kvádů a Markomanů. Těm se podařilo probít skrz Panonii až do severní Itálie. Marcus Aurelius však v roce 172 zahájil mohutný odpor a poté, co vytláčil Germány zpět za Dunaj, zahájil proti nim silnou ofenzívu na jejich území.

V roce 175 byl uzavřen mír, který přetrval dva roky. Poté boje vypukly nanovo a Římané Germány znovu porazili. Během tohoto období sehrály významnou roli nově vybudované římské vojenské tábory, především tábor Carnuntum na břehu Dunaje východně od Vindobony (nynější Vídně) a také vojenský tábor na katastru zaniklé obce Mušov poblíž nynější obce Pasohlávky na soutoku Svatky a Dyje. Dále pak zhruba dalších třicet polních táborů ve středním Podunají, v Modřicích, v Olomouci a v Hulíně. Tyto polní tábory byly od sebe vzdáleny zhruba na denní pochodovou vzdálenost, tedy patnáct až dvacet kilometrů. Římané ze strategického hlediska pečlivě vybírali umístění svých táborů v blízkosti vodních toků (zejména kvůli logistice) na lehce vyvýšených místech s širokým výhledem do okolí, který umožňoval vizuální komunikaci mezi jednotlivými tábory prostřednictvím ohně.

Provedený archeologický výzkum ukazuje, že vojenský tábor na Mušově nebyl jen běžný tábor pro vojenskou posádku, ale báze okupační armády včetně nejvyššího velení. To plně zapadá do kontextu záměru Marca Aurelia na založení nové provincie Marcomannia na našem území. Realizace plánu se ale již císař nedožil a jeho následovník Commodus jeho myšlenku nesdílel a pouze uzavřel s germánskými kmeny mírovou smlouvu.

Vojenský tábor na Mušově byl celý obklopen římskou hradbou (jednoduchý nebo dvojitý až tři metry hluboký hrotitý příkop, 3–4 m vysoký val obložený nepálenými cihlami, dřevěný ochoz včetně cimbuří). Předpoklad, že Římané chtěli vojenský tábor na Mušově používat dlouhodobě, potvrzuje použití nepálených cihel pro stavební objekty. Jejich výroba vyžaduje kvalitní technologický postup, kvalitní suroviny a zejména je, kvůli přírodnímu vysychání cihel, časově náročná.

Tábor zahrnoval i římské lázně, v tomto konkrétním případě budovu o obdélníkovém půdorysu se čtyřmi na sebe navazujícími místnostmi a jednu další členitou budovu. Takové lázně byly ve vojenském prostředí určeny pro příslušníky nejvyššího vojenského velení. Technologickou zajímavostí je použitý systém podpodlažního vytápění, kdy se do stavebně připraveného dutého prostoru pod podlahou a skrz duté cihly ve stěnách vpouštěl horký vzduch ohřátý ohništěm, které bylo udržováno zvenčí. Tábor také zahrnoval vojenskou nemocnici.

Mezi unikátní archeologické objevy v této lokalitě patří nález lidské kostry v obdélníkové jámě. Z antropologické analýzy vyplynulo, že se jednalo o muže ve věku 20–25 let, vysokého asi 170 cm. Zvláštní byl způsob pohřbení těla, neboť Římané zemřelé spalovali a popel ukládali do uren. Dle výsledků analýzy DNA a izotopů stroncia se předpokládá, že muž sem doputoval až ze středomoří (Itálie, Egypt, Pyrenejský poloostrov), a tudíž by se jednalo o prvního identifikovaného Římana na Moravě.

Ing. Marek Šarlej, Ph.D.

KURZ SROVNÁVACÍ FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE VÝCHODU A ZÁPADU

Tento kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu.

PROČ JE KURZ UŽITEČNÝ?

- Abychom lépe poznali sebe sama: etické otázky jednotlivce;
- Abychom do svého života vložili hloubku a nadčasovost;
- Abychom pochopili okolnosti, v nichž žijeme: hledání spravedlnosti ve společnosti, soužití mezi lidmi;
- Abychom byli hlavními tvůrci lepší budoucnosti: význam dějin pro pochopení současnosti a toho jak dnes žít a aktivně vytvářet budoucnost.

Součástí kurzu jsou cvičení rozvíjející důležité schopnosti člověka inspirovaná probíranými tématy.

TÉMATA KURZU

ČLOVĚK SÁM SE SEBOU - ZÁHADA ŽIVOTA

ČLOVĚK A JEHO PŘIROZENOST

TISÍCILETÁ INDIE

MOUDROST TIBETU

BUDDHISMUS

ČÍNA

EGYPT

ARISTOTELES

NEOPLATONIKOVÉ

ČLOVĚK A SPOLEČNOST - ČLOVĚK A SOUŽITÍ

PLATONSKÁ TRADICE

ŘÍM A OBČANÉ SVĚTA

FORMY USPOŘÁDÁNÍ SPOLEČNOSTI

ČLOVĚK V PRŮBĚHU DĚJIN - MÝTUS A DĚJINY

STARODÁVNÉ VĚDY

www.akropolis.cz

KURZ FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE VÝCHODU A ZÁPADU

Kurz 13 x 2 hodiny

Kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu. Ty utvářejí opravdový pramen inspirace pro člověka, který si klade velké otázky a čelí osobním a společenským výzvám života. Je rozdělen do tří základních modulů: první se věnuje poznání o člověku samotném (Kdo jsem?), druhý jeho vztahu k ostatním lidem a schopnosti vzájemného soužití a poslední modul zkoumá stopy jednotlivce i lidstva napříč dějinami (Odkud přicházíme a kam směřujeme?).

SVĚTOVÝ DEN FILOZOFIE

„Poznej sebe sama“ a... zlepší svou paměť, prohlub svou koncentraci a prozkoumej své emoce

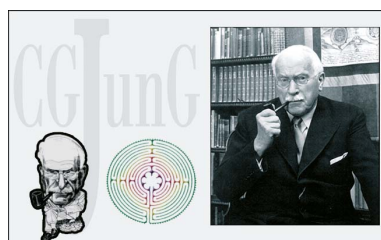
Světový den filozofie si v tomto roce připomeneme semináři inspirovanými proslulou větou „Poznej sebe sama.“ Zaměříme se na člověka a především na jeho psychický svět. V praktické části se budeme věnovat schopnostem soustředit se, pamatovat si a projevit své emoce.

LIDSKÁ PRÁVA

Přednáška a promítání filmu HUMAN

„Všichni lidé rodí se svobodní a sobě rovni co do důstojnosti a práv...“ Těmito slovy začíná Všeobecná deklarace lidských práv, kterou OSN vyhlásila před 70 lety s cílem zamezit porušování základních lidských svobod a zlepšit soužití mezi lidmi a národy. Proč jsou však lidská práva stále porušována? A můžeme my sami na tom něco změnit?

C. G. JUNG - FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE

Kurz 3 x 3 hodiny

Carl Gustav Jung je jednou z nejvýraznějších osobností moderní psychologie. Poté, co si uvědomil ohraničení psychoanalýzy, kterou jako léčebnou metodu využíval jeho učitel a přítel Sigmund Freud, formuloval na základě svého zkoumání a práce lékaře a psycho-terapeuta svou vlastní teorii, na níž založil tzv. analytickou psychologii. Zkušenost ho přivedla k přesvědčení, že svět duše je stejně skutečný jako ten hmotný a že kromě prožitků v bdělém stavu může člověk využít i nevědomé elementy, jako jsou sny či archetypální obsahy mýtů. Toto poznání je pak možné využít nejen k léčení nemocí duše, ale také k neméně důležitému procesu, kterým je sebepoznání a osobní rozvoj. Jung rozvinul možnosti práce s nevědomím a upozornil také na nebezpečí vyplývající z oddělení psychického světa od racionalisticky chápané skutečnosti. Pokusil se tím vytvořit mosty mezi světy, které se do té doby zdály neslučitelné. Vydejme se spolu alespoň kousek cesty za poznáním duše, kterou nám Carl Gustav Jung ukázal.